

How Rare is Rare

William Anastasi & Gizela Mickiewicz

"I have an interior that I never knew of..."

Rainer Maria Rilke "The Notebooks of Malte Laurids Brigge"

"...most experiences are unsayable, they happen in a space that no word has ever entered..."

Rainer Maria Rilke "Letters to a Young Poet"

It is the area of the undefined, the not-so clear, and the quest for understanding certain self-contained situations and experiences within the artistic practice that this exhibition would like to explore. The need for categorization in order to legitimise will be set aside, enabling the possibility of examining systems of the self-referential, whereby works of art are defined by their own subjects, elements, structures, functions and limits.

projects | at fifteen is pleased to announce its second exhibition *How Rare is Rare*.

This two-person exhibition will feature works by American artist William Anastasi (b. 1933) and Polish born artist Gizela Mickiewicz (b. 1984). Whilst showcasing works deriving from two different geographical locations, this presentation moreover focuses on two different generations of art making. The artists converge at their points of departure, each working with the everyday, its materials and situations as well as the metaphysical and ontological questions surrounding their practice.

In the drawings included by William (Bill) Anastasi, an active and vital contributor to Minimalism and Conceptualism from its inception in the early 1960s, the practice of meditation and art making as one is confronted. The phenomenon of 'presence' has been one of the active ingredients through which much of Anastasi's work has been characterized. From his 60s Sound Objects to his drawings, his works aim to define the medium itself and in the case of his drawings, focus is drawn on the now and the body's relationship to the works' execution.

In the work of Gizela Mickiewicz, attention is given to the metaphysical potential of sculpture. While the material world is the matter, that which we see, the works themselves refer to the body, the self and the space. What is often hard to express, Mickiewicz realizes through sculpture, whereby allowing her visual language to record the shift from immaterial state into solid matter.

How Rare is Rare will be open to the public from the 30th April through the 9th June at Neve Tsedek Street 5, Tel Aviv. The space will be open Tuesdays through Thursdays from 12:00 until 17:00, Fridays and Saturdays from 11:00 until 14:00 and outside of these times, by appointment only.

For information please contact Fiona Biberstein at +972547650739 or via email fiona@at-fifteen.com.

How Rare is Rare

William Anastasi & Gizela Mickiewicz

“יש לי פנים, שמעולם לא ידעתי אודותיו”

ריינר מריה רילקה, רשימותיו של מלטה לאורידס בריגה

“את מרבית החוויות לא ניתן להגיד, הן קורות בחלל שמעולם לא חדרה אליו מילה”

ריינר מריה רילקה, מכתבים אל משורר צעיר

האזורים של הבלתי ניתן להגדרה והלא כל כך ברור, וכן החיפוש אחר הבנה של פרקטיקה אמנותית המייצרת סיטואציות וחוויות המכילות את עצמן בלבד – אלה הם המצויים במוקד תערוכה זו. הצורך בחלוקה לקטגוריות לשם מתן לגיטימציה, יותר מאחור לטובת האפשרות לבחון מערכות המתייחסות לעצמן בלבד, במסגרתן עבודות אמנות מוגדרות על ידי הנושאים, האלמנטים, המבנים והמגבלות שלהן עצמן.

projects at fifteen גאה לפתוח את תערוכתה השנייה *How Rare is Rare*. תערוכה זוגית זו כוללת עבודות מאת האמן האמריקאי וויליאם אנסטסי (נ. 1933) והאמנית הפולנייה ג'יזלה מיקביץ' (נ. 1984). התערוכה מפגישה בין עבודות שמוצאן הגיאוגרפי שונה, אך יותר מכך היא בוחנת את ההבדלים הדוריים בין שני האמנים. ההצטלבות בין האמנים מתרחשת בנקודת המוצא שלהם, שהינה היומיומי, החומרים והסיטואציות שהוא מביא עימו, וכן בשאלות המטאפיזיות והאונטולוגיות העולות מעבודותיהם.

ברישומים של וויליאם (ביל) אנסטסי, משתתף פעיל וחיוני במינימליזם ואמנות מושגית של שנות ה-60 המוקדמות, מעשה האמנות והמצב המדיטיבי מעומתים זה עם זה. נוכחות כתופעה היא רכיב מרכזי דרכו נחשבה ואופיינה עבודתו של אנסטסי. מ"אובייקטים של סאונד" ועד רישומים, עבודותיו מכוונות להגדיר את המדיום עצמו, ובמקרה של הרישומים הפוקוס הוא על העכשיו ועל היחס בין הגוף להוצאתה לפועל של העבודה.

עבודותיה של ג'יזלה מיקביץ' ממקדות את תשומת הלב בפוטנציאל המטאפיזי של פיסול. בעוד שהחומר הוא מה שאנו רואים, העבודות עצמן מתייחסות לגוף, לעצמי ולחלל. מיקביץ' מגלמת בפיסול את מה שמסרב להיות מובע, כאשר שפתה הויזואלית למעשה מקליטה ומתעדת את המעבר בין מצב א חומרי לחומר.

למידע נוסף ניתן ליצור קשר עם פיונה ביברשטיין בטלפון +972547650739 או באימייל fiona@at-fifteen.com